

В дзеркалі Черемшу скелі високії...

Дмитро Загул

В дзеркалі Черемшу скелі високії
Ломлються, кришуться, б'ються.
Хвилі нестримнії річки глибокої
З гордощів скель тих сміються.

Змалечку ріс я над хвилями смілими,
Хвилям подібним зробився...
Образ реального з вічними цілями
В серці в кусочки розбився.